

ren af virksomheden i manglende fald vil kunne drages personligt til ansvar.

Det er spørgerens opfattelse, at arbejdsforholdene også skal være i orden på offentlige virksomheder, og at påbud fra Arbejdstilsynet til Herlev Sygehus nødvendigvis må efterkommes med samme hurtighed, som hvis påbudet var givet til en privat virksomhed.

Svar (19/10 98)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Vedrørende det nærmere sagsforløb kan jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. S 90.

Fastsættelse af efterkommelsesfrister ved påbud beror på et konkret skøn, hvori der bl.a. indgår en risikovurdering af de konstaterede forhold og en vurdering af hvor omfattende foranstaltninger, der vil være nødvendige. Det skal i den forbindelse bemærkes, at frister på 1-2 år ikke er usædvanlige ved påbud, der kræver omfattende ombygning eller reovering, og den konkrete sag adskiller sig derfor ikke fra Arbejdstilsynets praksis i øvrigt.

Som anført i spørgsmål nr. S 90 blev kredsens efterkommelsesfrist – og ikke det materielle indhold af påbudet – påklaget til direktøren for Arbejdstilsynet. Da klagen alene vedrørte fristen, gik Arbejdstilsynet (kredsen) ind i en dialog med de involverede parter om, hvornår påbudet ville kunne opfyldes af arbejdsgiveren. Det er ikke usædvanligt, at der indledes en dialog, når der alene klages over fristen.

Kredsen accepterede i den forbindelse en handlingsplan, der i et vist omfang forlænger den oprindelige frist. Virksomheden har imidlertid efterfølgende etableret andre foranstaltninger, der opfylder kredsens påbud inden for de fastsatte tidsfrister, og Arbejdstilsynet har derfor accepteret den sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarlige løsning, som virksomheden har valgt.

Det skal i den forbindelse understreges, at det primære ansvar for, at arbejdsmiljølovgivningen overholdes påhviler arbejdsgiveren – i dette tilfælde Københavns amt, og Arbejdstilsynets opgave består i den sammenhæng i at føre stikprøvevis tilsyn og kontrol med virksomhederne.

Spm. nr. S 92

Til arbejdsministeren (7/10 98) af:

Mogens Andreassen (DF):

»Vil ministeren over for Arbejdstilsynet indskærpe, at tilsynets påbud skal følges op, samt oplyse, hvilke tiltag ministeren kan tage over for Arbejdstilsynet, såfremt tilsynet ikke følger op på egne påbud inden for en given frist?«

Begrundelse

Spørgsmålet går på den situation, hvor Arbejdstilsynet har givet en arbejdsplads et påbud, men efterfølgende ikke følger op på eget påbud. Hvis Arbejdstilsynet ikke følger op på et påbud, og arbejdspladsen ikke retter på det påtalte forhold, er påbudet uden virkning. Arbejdstilsynets påbud er med til at sikre de ansattes arbejdsmiljø, og derfor er det vigtigt, at påbud følges op.

Ansatte kan stå i den situation, at dårlige arbejdsforhold er påtalt af Arbejdstilsynet, men at der intet sker, fordi hverken Arbejdstilsynet eller arbejdspladsen foretager sig noget for at rette på det påtalte forhold. Spørgeren er af den opfattelse, at Arbejdstilsynet bl.a. er garant for, at arbejdsforhold er indrettet fornuftigt.

Spørgsmålet går dels på, om ministeren vil indskærpe over for Arbejdstilsynet, at tilsynets egne påbud nødvendigvis må følges op, dels på, hvilke tiltag ministeren kan tage over for Arbejdstilsynet, såfremt det viser sig, at tilsynet ikke følger op på egne påbud.

Svar (19/10 98)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Et påbud fra Arbejdstilsynet er et udtryk for, at Arbejdstilsynet finder, at arbejdsmiljøreglerne er overtrådt, og det er derfor vigtigt, at der sker en konsekvent opfølgning på påbudene. Kontrollen med afgivne påbud indgår derfor som en væsentlig og integreret del af Arbejdstilsynets tilsynsvirksomhed.

Når Arbejdstilsynet afgiver et påbud, stilles der derfor krav i påbudet om, at virksomheden inden for en nærmere angivet frist giver Arbejdstilsynet en tilbagemelding om, hvordan påbudet er efterkommet.

Der er fastsat nogle administrative retningslinier for, hvordan Arbejdstilsynet skal følge op